

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/488/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714207671
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5714207671.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Ladislava Mejstríka, v právnej veci navrhovateľky D. I., nar. XX. X. XXXX, bytom H., I. XX, zastúpenej SKLEGAL s.r.o. so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 10, IČO: 35 973 161 proti odporkyni JUDr. U. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., F. XX, t.č. H., X. XX, v konaní o zaplatenie 1 311,90 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 5C/248/2014-78 zo dňa 25. marca 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňa **j e p o v i n n á** nahradiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania v sume 69,8 eur a zaplatiť ich na účet právneho zástupcu navrhovateľky, do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľke sumu 1 311,90 eur spolu s poplatkom z omeškania vo výške 0,5 promile denne zo sumy 437,30 eur od 30. 1. 2014 do zaplatenia, zo sumy 437,30 eur od 28. 2. 2014 do zaplatenia, zo sumy 437,30 eur od 30. 3. 2014 do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 78,50 eur a trov právneho zastúpenia v sume 138,90 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Pri rozhodovaní vo veci samej vychádzal z vykonaného dokazovania, keď konštatoval, že odporkyňa si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce z nájomnej zmluvy, uzavretej medzi účastníkmi dňa 18. 6. 2004 a neplatila dohodnuté nájomné, ktoré spolu so zálohovými platbami predstavovalo 437,30 eur mesačne, čím jej vznikol nedoplatok za obdobie február, marec a apríl 2014 v celkovej výške 1 311,90 eur. Poplatok z omeškania priznal navrhovateľke v súlade s ust. § 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. V priebehu konania neprihliadol na námietku odporkyne, týkajúcu sa započítania úhrad za telekomunikačné služby do nájomného, keď predložené faktúry za predmetné služby boli vystavené na meno odporkyne a táto žiadnym spôsobom nepreukázala ujednanie s navrhovateľom o tom, že tieto služby budú zahrnuté do nájomného, prípadne, že budú poskytnuté navrhovateľkou.

Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal navrhovateľke ako úspešnej účastníčke náhradu trov, pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby po 61,41 eur + 2 x režijný paušál 6,04 eur.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie, v zákonom stanovenej lehote, odporkyňa. Žiadala napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, dôvodiac tým, že prvostupňový súd sa dostatočným spôsobom nevyporiadal s jej námietkami, ktoré vzniesla v priebehu konania. V prvom rade pochybil, keď vykonal pojednávanie dňa 25. 3. 2015 bez jej prítomnosti, aj napriek tomu, že sa ospravedlnila a požiadala o odročenie pojednávania. Žiadala, aby od žalovanej istiny v každom mesiaci boli odpočítané sumy 16,72 eur, ktorú mesačne uhrádzala za pevnú telefónnu linku a Magio

TV v byte, čo sa malo premietnuť i do poplatkov z omeškania. Jej jediným zdrojom príjmu je starobný dôchodok vo výške 366,30 eur, a preto jej súd mal poskytnúť možnosť splácania dlhu mesačnými splátkami vo výške zodpovedajúcej takémuto príjmu. Nájomcom bytu bola desať rokov, pričom nájomný vzťah skončil výpoveďou zo strany prenajímateľa z dôvodu dlhu na nájomnom, ktorý bol objektívnym dôsledkom osemročnej reality bez jej zavinenia, pričom navrhovateľka istú dobu tolerovala i neplatenie nájomného, keďže bola oboznámená s realitou. V byte bývala spolu s novinárkou, ktorej zdravotný stav si vyžadoval náročné lekárske vyšetrenia, o čom upovedomila i navrhovateľku s tým, že pacientka sa môže vrátiť jedine do bytu na ul. Michalskej a pokračovať v sťahovaní budú môcť asi až za dva týždne.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení žiadala rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. Odporkyňa podľa jej názoru subjektívne odôvodňuje, prečo neplatila nájomné, nepopiera návrh navrhovateľky, ktorý bol priznaný rozsudkom, a preto považovala jej odvolanie za zrejme bezúspešné. V prípade úspechu uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odporkyne v priebehu odvolacieho konania neboli tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Medzi účastníkmi bolo nesporným, že odporkyňa neuhradila nájomné podľa nájomnej zmluvy, uzavretej dňa 18. 6. 2004 spolu s následnými dodatkami za mesiace február až apríl 2014 (túto skutočnosť odporkyňa v priebehu konania ani nepopierala), a preto prvostupňový súd postupoval správne, keď návrhu navrhovateľky v celom rozsahu vyhovel. Nemôže byť na ujmu navrhovateľky skutočnosť, že odporkyňa sa v súvislosti s výkonom svojej advokátskej praxe a s tým súvisiacim zastupovaním v inej veci dostala do nepriaznivej sociálnej situácie, a preto prvostupňový súd postupoval správne i v tom, keď nevyhovel žiadosti odporkyne v súvislosti s poskytnutím možnosti splátok (nemôže byť na ujmu oprávnenej osoby skutočnosť, keď si povinný neplní svoje povinnosti, vyplývajúce zo zmluvného vzťahu). V dôvodoch svojho rozhodnutia sa prvostupňový súd zároveň dostatočným spôsobom vypořiadal s námietkami odporkyne, týkajúcimi sa telekomunikačných poplatkov (č.l. 3 predposledný odsek dôvodov napadnutého rozhodnutia), s ktorými dôvodmi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil, a preto tak ako je vyššie uvedené napadnutý rozsudok v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

Ak odporkyňa v priebehu odvolacieho konania spochybňovala procesný postup súdu, ktorým vykonal pojednávanie v jej neprítomnosti, ani na túto námietku odvolací súd prihliadnuť nemohol. Ako vyplynulo z obsahu spisu, odporkyňa dvakrát v priebehu konania ospravedlnila svoju neúčast' z dôvodov neodkladných pracovných záležitostí, súvisiacich s výkonom advokátskej praxe, ale ani v jednom prípade neuviedla konkrétne dôvody (úkony), ktoré by jej bránili zúčastniť sa pojednávania v konkrétnom termíne, a preto prvostupňový súd postupoval správne, keď v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. pokračoval v konaní. Samotná skutočnosť, že odporkyňa v súvislosti s výkonom svojho povolania zastupuje iného účastníka v dlhotrvajúcom konaní nie je ani podľa názoru odvolacieho súdu dôvodom pre odročenie pojednávania, a preto nemožno konštatovať, že by postupom prvostupňového súdu došlo na strane odporkyne k odňatiu možnosti konať pred súdom.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a priznal navrhovateľke, ktorá mala v odvolacom konaní úspech, náhradu trov pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu) po 61,41 eur + 1 x režijný paušál 8,39 eur. Spolu trovy odvolacieho konania predstavovali sumu 69,8 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** j e príпустné.